Типові форми алгоритмів керування в замкнених системах

Незабаром ми представимо кілька типових форм алгоритмів керування, які часто використовуються в системах із замкнутим циклом, з невизначеними параметрами. Для припущеної форми оптимальні значення параметрів можуть бути визначені конструктором, що вирішує задачу параметричної оптимізації з повним знанням установки, або можуть бути змінені в процесі адаптації. Для простоти припустимо, що на вхід контролера можна поставити вектор стану х(t), а для установки з одним входом і одним виходом це вектор з компонентами

$$x^{(1)}(t) = \epsilon(t), x^{(2)}(t) = \epsilon^{(1)}(t), \dots, x^{(k)}(t) = \epsilon^{(k-1)}(t)$$
 (1),

де $\epsilon^{(i)}(t)$ - і-та похідна функції $\epsilon(t)$. Наведені нижче описи алгоритмів стосуються контролерів з одним виходом.

1. Лінійний контролер

Лінійний контролер u(t) — це лінійна комбінація компонент вектора x:

$$u(t) = \sum_{i=1}^{k} a_i x^{(i)} = a^T x, a^T = (a_1, a_2, ..., a_k)$$
 (2).

У випадку (1), $u = \sum_{i=1}^{k} a_i e^{(i-1)}$ (3) . Параметри a_i приймають роль вагових коефіцієнтів. Для k=2, це називається PD контролер, для k>2 замість форми (3) використовується PID контролер, або форма

$$u(t) = a_1 \epsilon(t) + a_2 \dot{\epsilon}(t) + a_3 \int_0^t \epsilon(t) dt \quad (4).$$

2. Двох-позиційний контролер

Нехай тепер $u=Msign(a^Tx)$, або більш загально $u=Msign(a^Tx+b)$ (5). Параметр в можна назвати *порогом*. Рішення и може прийняти лише 2 значення:

- 1. u = M, якщо $a^{T} x > -b$
- 2. u = -M інакше

Контролер (5) — це частинний випадок двох-позиційного контролера:

$$u = Msign(f(x))$$
,

де функція f(x) має фіксований вигляд. У найпростішому випадку $u=Msign(\epsilon)$, тобто рішення залежить лише від знаку помилки, але не залежить від її значення

3. Нейроно-подібний контролер

Форма контролера (5) може бути узагальнена до форми $u = f(a^T x + b)$ (6).

Корисно й доцільно застосувати складний алгоритм, який являє собою систему, що складається з елементів (6). Таким чином можна підібрати найкращий контролер для системи, оскільки кількість параметрів, які можна вибрати, більше, ніж у простому випадку (6). Це параметри а і b, тобто ваги та пороги у всіх елементах, що входять до складу контролера. Зазвичай структура контролера має багатошарову (або багаторівневу) форму, тобто елементи складаються в шари, входами елементів першого шару є входи контролера (компоненти вектора х), входи послідовних шарів є виходами попередніх шарів, а виходи останнього шару є виходами всього контролера (компоненти вектора и).

Структура комплексного контролера з трьома шарами і трьома змінними стану проілюстрована на рис. 1. Наприклад, у другому шарі є три елементи; Через f_{ii} позначимо функцію f в j-му елементі i-го шару.

